

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง ทักษะการมีส่วนร่วมในการจัดการปัญหาจราจรของชนชั้นกลางกับ ผู้ประกอบการในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ

1. เพื่อศึกษาริบทสถานการณ์สาเหตุ และผลกระทบจากปัญหาจราจรในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาแนวทัศนะ บทบาทการมีส่วนร่วมของชนชั้นกลางและผู้ประกอบการในการจัดการปัญหาจราจรในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่
3. เพื่อหาข้อเสนอแนะ แนวทาง และบทบาท ในการจัดการปัญหาจราจรในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่

ผู้ศึกษาได้ใช้เทคนิค Multi – Stage Cluster and Random Sampling ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากประชากร 2 กลุ่ม คือ ผู้ประกอบการและชนชั้นกลาง และผู้ให้ข้อมูลหลักจาก 4 แขวง ได้แขวง ๆ ละ 120 ตัวอย่างของแต่ละกลุ่ม รวมเป็นกลุ่มประกอบการ จำนวน 480 ราย และกลุ่มชนชั้นกลาง 480 ราย รวมจำนวนทั้งสิ้น 960 ราย นอกจากนี้ ผู้ศึกษายังทำการคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลหลักตามเกณฑ์กำหนด จำนวน 4 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง ผู้ศึกษาได้ทำการรวบรวมข้อมูล โดยมีผู้ช่วยผู้วิจัยในการออกสำรวจเก็บข้อมูล ซึ่งการได้รับการตอบแบบสอบถามกลับคืนในกลุ่มของผู้ประกอบการ จำนวน 461 ราย ในกลุ่มชนชั้นกลางได้รับคืนแบบสอบถาม จำนวน 467 ราย ผู้ให้การสัมภาษณ์ 4 ราย รวมเป็น 932 ราย นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ แปรผล ใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ SPSS For Window โดยใช้ค่าสถิติร้อยละ และการวิเคราะห์เปรียบเทียบ ค่า Chi square ทดสอบความสัมพันธ์กันระหว่างคำตอบของทั้งสองกลุ่ม ในประเด็นคำถามที่เกี่ยวกับความคิดเห็นด้านการมีส่วนร่วมในการจัดการปัญหาจราจรในเขตเทศบาลเทศบาลนครเชียงใหม่ ส่วนข้อมูลที่เป็นแบบสัมภาษณ์ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์เนื้อหาแล้วนำมาอธิบายเชิงพรรณนาร่วมกับการสังเกต เพื่อเก็บข้อมูลเพิ่มเติมในพื้นที่เกี่ยวกับสภาพเหตุการณ์ที่เป็นจริงของการจราจรในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่

5.1 สรุปผลการศึกษา

ผลการวิจัยที่ได้ศึกษาและทราบถึงสถานการณ์ของปัญหาจรรยาบรรณในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ แนวทัศน์ บทบาทของชนชั้นกลางและผู้ประกอบการ ข้อเสนอแนะ และแนวทางในการจัดการปัญหาจรรยาบรรณในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ซึ่งพอสรุปเป็นข้อ ๆ ดังต่อไปนี้

5.1.1 ลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มประชากรที่ศึกษา

1. กลุ่มผู้ประกอบการส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง ตั้งแต่ต่ำกว่า 30 ปีจนถึง 39 ปี มีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าปริญญาตรี มีรายได้เฉลี่ย ต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเมืองเชียงใหม่ ส่วนใหญ่จะเป็นเจ้าของกิจการที่ตัวเองมีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง และส่วนใหญ่ไม่ได้มีส่วนร่วมเข้าเป็นสมาชิกหรือมีตำแหน่งใด ๆ ทางสังคม
2. กลุ่มชนชั้นกลางที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีอายุเฉลี่ยตั้งแต่ 30 ปีจนถึง 39 ปี มีการศึกษา อยู่ในระดับอนุปริญญา มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตเมืองเชียงใหม่ และส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพอิสระส่วนตัว และมีรายได้เฉลี่ยต่ำ 10,000 ต่อเดือน มีที่อยู่อาศัยปัจจุบันเป็นของตนเองและไม่ได้มีตำแหน่งหรือเข้าร่วมเป็นสมาชิกใด ๆ ทางสังคม

5.1.2 สถานการณ์ สาเหตุ และผลกระทบจากปัญหาการจรรยาบรรณในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่

กลุ่มตัวอย่างทั้งผู้ประกอบการและชนชั้นกลางมีความเห็นว่า สถานการณ์ปัญหาจรรยาบรรณ อยู่ในระดับที่มีความรุนแรงปานกลาง มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนพอสมควร และมีผลกระทบโดยมีผลเสียต่อความเป็นเมืองน่าอยู่ของเขตเทศบาลนครเชียงใหม่พอสมควร และในขณะเดียวกันก็มีความเห็นว่า ปัญหาจรรยาบรรณเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวมากที่สุด ซึ่งนั่นหมายถึงว่า ความรุนแรงของปัญหาพร้อมที่จะขยายไปสู่ความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น หากไม่ได้รับการแก้ไขปัญหาอย่างถูกต้องและยั่งยืนในอนาคตข้างหน้า

เมื่อวิเคราะห์ถึงสาเหตุของปัญหาการจรรยาบรรณในเขตเมืองเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างต่างให้ความเห็นว่า ส่วนใหญ่เกิดจากประชาชนบางส่วนมีความเห็นแก่ตัวมากเกินไป มีความเห็นที่ใกล้เคียงกับการที่ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ใส่ใจต่อปัญหาจรรยาบรรณเท่าที่ควร และการขาดกฎระเบียบวินัยในการจรรยาบรรณ พร้อมทั้งให้ความเห็นว่าเจ้าหน้าที่ไม่ได้ดำเนินการต่อผู้กระทำผิดกฎจรรยาบรรณอย่างเคร่งครัด สำหรับประเด็นของผลกระทบของปัญหาจรรยาบรรณที่มีต่อคุณภาพชีวิต มี

ผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนพอสมควร และมีผลกระทบโดยมีผลเสียต่อความเป็นเมืองน่าอยู่ของเขตเทศบาลนครเชียงใหม่พอสมควร

สำหรับประเด็นของผลกระทบของปัญหาจราจรที่มีต่อคุณภาพชีวิตอยู่มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนพอสมควร และมีผลกระทบโดยมีผลเสียต่อความเป็นเมืองน่าอยู่ของเขตเทศบาลนครเชียงใหม่พอสมควร

5.1.3 แนวทัศน์ บทบาทของชนชั้นกลาง และผู้ประกอบการในการจัดการปัญหาจราจรในเขตเทศบาลเมืองเชียงใหม่

ชนชั้นกลางมีความต้องการและยินดีเข้าร่วมในการจัดการปัญหาจราจรในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ และเห็นว่าประชาชนทุกคนต้องเป็นผู้ที่มีบทบาทหลักในการร่วมมือแก้ไขปัญหาจราจร และเมื่อวิเคราะห์ความเห็นเกี่ยวกับผู้ที่ควรมีบทบาทหลักในการแก้ไขปัญหาจราจรในเขตเทศบาลเมืองเชียงใหม่

กลุ่มตัวอย่างได้ให้ความเห็นที่ตรงกันว่า ประชาชนทุกคนควรมีบทบาทหลักในการแก้ไขปัญหาจราจรในเขตเทศบาลเมืองเชียงใหม่ร่วมกัน รองลงไปคือหน่วยงานต่าง ๆ ของทางรัฐบาลที่เกี่ยวข้อง และเทศบาลนครเชียงใหม่ สุดท้ายคือ องค์กรเอกชน ทั้งนี้ควรอยู่ในการประสานการทำงานร่วมกันอย่างต่อเนื่องและจริงจัง

5.1.4 ข้อเสนอแนะและแนวทางในการจัดการปัญหาจราจรในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่

กลุ่มผู้ประกอบการและชนชั้นกลางที่เป็นกลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อเสนอแนะและแนวทางในการแก้ไขปัญหาจราจรในเขตเทศบาลเมืองเชียงใหม่ได้ตามลำดับ คือ

1. ควรมีการลงโทษผู้ที่กระทำผิดและฝ่าฝืนกฎหมายจราจรอย่างจริงจัง
2. ให้มีการณรงค์เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มตื่นตัว และให้เกิดความใส่ใจต่อปัญหาจราจรให้มากยิ่งขึ้น
3. ควรให้มีการแก้ไขปรับปรุง กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องใหม่ให้ทันสมัย
4. ควรให้มีการกวดขันการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจัง

สำหรับแนวทางที่ผู้ศึกษารวบรวมจากข้อเสนอของผู้ตอบแบบสอบถามและจากการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง มีข้อเสนอว่า หากจะให้การจัดการปัญหาด้านจราจรของเทศบาลนครเชียงใหม่ประสบผลสำเร็จอย่างยั่งยืนนั้น ผู้บริหารท้องถิ่น หน่วยงานของรัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้อง รับผิดชอบทุกหน่วย ภาคเอกชน ประชาชน ซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย ตลอดจนกลุ่มนักท่องเที่ยว

ที่มาเยี่ยมเยือนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นมีส่วนร่วมรับผิดชอบ จัดการกับปัญหาจรรยาบรรณร่วมกัน ทุกฝ่ายอย่างจริงจัง คือ ควรให้ได้เข้ามามีส่วนร่วมเป็นผู้คิดวางแผน หามาตรการมาแก้ไขด้วย ตัวของประชาชนเองทุก ๆ ขั้นตอน และการประชาสัมพันธ์ การให้ความรู้ข้อมูลข่าวสารแก่ทุกกลุ่ม ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย รวมทั้งกลุ่มของผู้ปกครอง กลุ่มผู้ที่ขับรถสองแถวรับจ้าง หรือรถรับจ้างสี่ล้อแดง และการให้ข้อมูลข่าวสารควรทำอย่างต่อเนื่องจริงจัง การอาศัยสื่อในการประชาสัมพันธ์ทางวิทยุกระจายเสียง และเปิดโอกาสให้ทุกคนมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นมีส่วนร่วมช่วยได้อย่างมาก ตลอดจนให้มีการนำเอาการบูรณาการประสานการทำงานระหว่างหน่วยงานทั้งภาครัฐ องค์กรท้องถิ่น ตลอดจนให้ภาคเอกชน ประชาชนทุก ๆ กลุ่มมามีส่วนร่วม วางแผนงาน / โครงการ เพื่อดำเนินการ แก้ไขปัญหาจรรยาบรรณไปพร้อม ๆ กัน ซึ่งในปัจจุบันนี้ก็ยังคงมีการต่างหน่วยงานต่างทำภารกิจของตนไป มีเพียงแต่ตกลงในแนวนโยบาย แต่ไม่ได้ถูกนำไปใช้ในทางปฏิบัติอย่างจริงจัง ถ้าหากจะมีการดำเนินการใด ๆ ในส่วนของการประสานแผนงาน / โครงการต่าง ๆ ทางเทศบาลนคร เชียงใหม่ ซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความรับผิดชอบโดยตรง ควรที่จะเป็นเจ้าภาพหลักที่ต้องประสานให้เกิดความร่วมมือทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง และการจะแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมด้านจรรยาบรรณ ต้องมองให้ครบทุกมิติ ไม่ควรมุ่งแต่จัดการเฉพาะด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้น ควรต้องมองในมิติ ของต้นเหตุแห่งปัญหา ซึ่งมาจากกลุ่มของบุคคล ทุก ๆ กลุ่ม ทุกระดับที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งที่อยู่ในเขตเทศบาลและผู้ที่เดินทางเข้าออกในเขตพื้นที่ของเทศบาลทั้งหมดที่สำคัญ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในแต่ละชุมชนทุกกลุ่มคน ทุกกลุ่มอาชีพของเขตปกครองเทศบาลนครเชียงใหม่ ซึ่งเป็นกลุ่มประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ และเป็นผู้ที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากปัญหาจรรยาบรรณทุก ๆ พื้นที่ และจากการศึกษาก็พบว่า ส่วนใหญ่พร้อมที่จะให้ความร่วมมือในการแก้ไขปัญหาจรรยาบรรณอยู่แล้ว ถ้าหากเจ้าภาพเรื่องนี้ คือ เทศบาลให้ความสำคัญต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนมากขึ้นกว่าเดิม โดยใช้แนวคิดในการจัดการปัญหาจรรยาบรรณในเขตเทศบาลอย่างมีส่วนร่วมเข้ามาดำเนินการแก้ไขปัญหา ก็คงสามารถทำได้ เพราะเนื่องจากว่า เทศบาลเองเป็นหน่วยงานที่มีกำลังทางงบประมาณ มีอำนาจในการบริหารจัดการด้านการเงิน เพียงแต่ในเบื้องต้นต้องให้เกิดการมีส่วนร่วมจากประชาชน ในการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนเป็นเจ้าของปัญหา ร่วมคิด ร่วมวางแผนตามแนวคิดการมีส่วนร่วม อาจใช้กลยุทธ์ของการจัดการที่เกิดการยอมรับ โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมทุก ๆ ขั้นตอนควบคู่ไปกับการจัดการแก้ไขปัญหาด้านอื่นในเรื่องของการจัดการระบบการจราจรไปด้วย ก็จะทำให้ปัญหาจรรยาบรรณในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ได้รับการจัดการกับปัญหาจรรยาบรรณ รวมทั้งการจัดการต้นเหตุแห่งการเกิดปัญหาจรรยาบรรณได้อย่างถูกต้อง คือ กลุ่มประชาชนเกิดมีจิตสำนึกที่ดีต่อการรับผิดชอบต่อร่วมมือป้องกัน

แก้ไข ปัญหาจรรยาไม่ให้เกิดความรุนแรง และมีแนวทางในการปฏิบัติร่วมกันโดยความสมัครใจ ย่อมเป็นหนทางที่จะทำให้ปัญหาจรรยาของเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ได้รับการแก้ไขที่ครบวงจร ส่งผลทำให้เทศบาลนครเชียงใหม่เป็นเขตเทศบาลนครที่น่าอยู่ น่าอาศัยที่ยั่งยืนตลอดไป

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

ผลของการศึกษาความคิดเห็นทัศนคติและการมีส่วนร่วมในการจัดการปัญหาจรรยาของชนชั้นกลาง กับผู้ประกอบการในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ผู้ศึกษาได้อภิปรายผลการศึกษาดังต่อไปนี้

5.2.1 ความคิดเห็นในประเด็นของสถานการณ์ ความรุนแรงของปัญหา ผลกระทบ สาเหตุ การจัดการของปัญหาจรรยาในทัศนคติของชนชั้นกลางและ ผู้ประกอบการในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มชนชั้นกลางและผู้ประกอบการต่างก็มีความเห็นเหมือนกันในเรื่องของสถานการณ์ ปัญหาจรรยาในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ปัจจุบันมีความรุนแรงและมีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต และจะมีการเพิ่มความรุนแรงมากขึ้นหากไม่ได้รับการแก้ไขปัญหาที่ถูกต้อง เหมาะสม ซึ่งการจัดการกับปัญหาจรรยา ในทางที่ควรจะดำเนินการ คือ การจัดการที่ตัวต้นเหตุแห่งปัญหา และต้นเหตุของปัญหาที่สำคัญก็คือ ต้องมีการจัดการที่กลุ่มประชาชนที่จะให้เกิดการจัดการในกลุ่มประชาชนให้ได้ผล คือต้องอาศัยการกระบวนกรมีส่วนร่วม การยอมรับ ในการจัดการปัญหาของทุกฝ่าย ที่มีบทบาทเกี่ยวข้อง โดยเฉพาะในกลุ่มประชาชนที่ยังขาดความตระหนัก และมีความเห็นแก่ตัว การไม่ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด อันเนื่องมาจากการขาดความรู้เข้าใจในกฎหมาย หรือประชาชนบางส่วนมีความรู้แต่ไม่ได้ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด ซึ่งสอดคล้องกับรายงานผลการศึกษาทัศนคติของผู้ขับขีรถสาธารณะต่อการบังคับใช้กฎหมายของเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ ที่ศึกษาโดย สิทธิชัย ทนันทไชย (2542) และประกอบกับการได้มีข้อเสนอในการปรับปรุงกฎหมายที่ใช้บังคับเพื่อแก้ไขปัญหาจรรยาที่เหมาะสมตรงกับผลการศึกษาของ จักกริช ดิษยนันท์ (2543) ที่ได้ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อการควบคุมการจราจรด้วยระบบคอมพิวเตอร์ในเขตอำเภอเมืองเชียงใหม่ ซึ่งได้ให้การเสนอแนะให้มีการปรับปรุงแก้ไขมากที่สุด คือ การทำงานของศูนย์ควบคุมในการคำนวณเวลากับปริมาณรถให้เหมาะสม อุปกรณ์สัญญาณไฟที่ติดตามทางแยกจราจร และการทำงานของผู้ควบคุมสัญญาณไฟตามทางแยก ซึ่งแสดงว่า ระบบ A.T.C แบบ

SCOOT (Area Traffic Control) (Split Cycle Offset Optimization Technique) ที่ทางจังหวัดเชียงใหม่นำมาติดตั้งได้นำมาใช้ไม่ได้ผลและไม่มีประสิทธิภาพ จึงควรมีการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขจุดนี้ รวมถึงการปรับปรุงการทำงานของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้คุณภาพในการบริการอยู่ในระดับที่เป็นมาตรฐานที่พึงพอใจของประชาชน ได้มีข้อเสนอในเรื่องให้มีการติดตั้งนาฬิกาไว้ที่สัญญาณไฟเขียวไฟแดง เพื่อบอกเวลาให้ผู้ใช้รถใช้ถนนได้ทราบเวลาที่แน่นอน ไม่ต้องรีบเร่งกังวลใจ และขอจัดให้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจจราจรคอยควบคุมตามจุดที่มีสัญญาณไฟ เพื่อจะได้ควบคุมดูแลให้ผู้ใช้รถใช้ถนนเกิดความมั่นใจและปฏิบัติตามกฎจราจร หากเกิดกรณีมีสัญญาณไฟขัดข้องหรือเกิดอุบัติเหตุบริเวณทางร่วม ทางแยก เจ้าหน้าที่จะได้เข้าไปแก้ไขปัญหาได้ทันท่วงที จะไม่ต้องเกิดการจราจรติดขัด

5.2.2 เมื่อพิจารณาถึงเรื่องบทบาทหลักของผู้ที่มีส่วนต้องรับผิดชอบ จากผลการศึกษาพบว่า ประชาชนเป็นผู้ที่มีส่วนเป็นเจ้าของเรื่องของการแก้ไขปัญหาโดยรวมโดยเบื้องต้น เพราะเนื่องจากถ้าหากประชาชนซึ่งเป็นผู้ที่ใช้รถ ใช้ถนน รู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเอง มีความรู้และปฏิบัติตามกฎจราจรอย่างจริงจัง ก็จะไม่ก่อให้เกิดปัญหาจราจร ได้ ซึ่งจะสอดคล้องกับแนวคิดและการศึกษาของ สุภาภรณ์ อภาวัชรุตม์ ที่ได้กล่าวถึงบทบาทของผู้ชายและผู้หญิงที่มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างสรรค์สังคม และชุมชน และสร้างชาติจากการรวมกลุ่ม รวมตัวกันเป็นองค์กรและเครือข่ายที่จะแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมต่างๆ ของชุมชน ซึ่งบทบาทที่เป็นภารกิจสำคัญจะเข้าไปร่วมดำเนินการนั้น ต้องให้ความร่วมมือ สนับสนุนกิจกรรม และให้เสนอความคิดเห็น ความรู้เทคนิค ภูมิปัญญาต่างๆ ที่จะสามารถช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาในชุมชนทุกเรื่อง เพราะเมื่อประชาชนเป็นผู้ที่ต้องได้รับผลกระทบจากปัญหาจราจรทุก ๆ ด้าน ก็ย่อมต้องมีส่วนร่วมรับผิดชอบในการเข้ามาแก้ไขปัญหาจราจร ไปพร้อม ๆ กับหน่วยงานของภาครัฐทุกหน่วยที่มีนโยบาย และงบประมาณในการดำเนินการ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เจ้าหน้าที่ของเทศบาลนครเชียงใหม่ควรต้องมีการประสานความคิด เปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการคิดวางแผน หามาตรการแก้ไขปัญหา และตัดสินใจในเรื่องการใช้งบประมาณร่วม อย่างโปร่งใสด้วย เปิดโอกาสให้ภาคธุรกิจเอกชนได้เข้ามาจัดการเรื่องระบบขนส่งมวลชน หรือผู้ประกอบการรับจ้าง สหกรณ์เดินรถ ได้จัดระบบบริการรถสองแถวรับจ้างที่มีการจัดการเรื่องกำหนดพื้นที่จุดจอดรถสำหรับขึ้นลงรถของผู้โดยสารให้มีความสะดวกและเหมาะสม การจัดการระบบคิว หรือแบ่งเส้นทางเดินรถสำหรับบริการผู้โดยสารจะทำให้ประชาชนหันมาใช้บริการรถโดยสารมากกว่าการใช้พาหนะส่วนตัว จะทำให้เกิดความคล่องตัวในการเดินทาง ประหยัดมันเชื้อเพลิง และลดการคับคั่งของการจราจรลงได้

5.2.3 ผลจากการวิจัยในประเด็นของการให้ข้อเสนอแนวทางการสนับสนุนการแก้ไข ปัญหาการจราจรในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ พบว่า ส่วนใหญ่ประชาชนต้องการจะช่วยเหลือในเรื่อง สอดส่องดูแลปัญหาการจราจรในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่ นั้นย่อมแสดงว่า ประชาชนพร้อมที่จะให้ ความร่วมมือในการเป็นตัวแทนของทางภาครัฐ หน่วยงาน และเจ้าหน้าที่ในการป้องกันการเกิด ปัญหาการจราจร อาจอยู่ในรูปของการประสานการให้ข้อมูลข่าวสาร เมื่อพบก็มีการประสานการแก้ไข ปัญหา รายงานสถานการณ์หรือแจ้งเหตุเมื่อเกิดมีปัญหการจราจร หรือเมื่อจะเกิดมีการจราจรแออัด ในพื้นที่ต่าง ๆ พร้อมกับเป็นผู้ช่วยให้ความร่วมมือในการรณรงค์เผยแพร่ความรู้ความเข้าใจในเรื่อง ปัญหา สาเหตุ การจราจรในเขตเมืองเชียงใหม่อย่างทั่วถึงและต่อเนื่อง เพราะต้องการให้ประชาชน ได้รับทราบข้อมูล และต้องมีการทำอย่างสม่ำเสมอทุกรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นการประชาสัมพันธ์ ทางสื่อวิทยุ โทรทัศน์ ป้ายประชาสัมพันธ์ ตลอดจนการเผยแพร่ความรู้ในรูปแบบการอบรม การ จัดหาคู่มือ สนับสนุน และรวมถึงการจัดอาสาสมัครในการร่วมมือแก้ไขปัญหการจราจรในทุก ๆ เรื่อง เพียงแต่ต้องการให้ทางหน่วยงานผู้รับผิดชอบและมีส่วนเกี่ยวข้องทุก ๆ ฝ่าย

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. หน่วยงานของรัฐ และองค์กรปกครองท้องถิ่นควรให้ความสำคัญในการรณรงค์ เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ เพื่อสร้างความตระหนักและจิตสำนึกแก่ประชาชนทั่วไป ในการร่วมกัน ป้องกันแก้ไขปัญหาการจราจร ซึ่งอาจทำได้ในหลายรูปแบบการอบรม สัมมนา การผ่านทางสื่อมวลชน วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ หรือการจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ไว้ในที่ที่เหมาะสม สิ่ง ที่ผู้ศึกษาขอเสนอแนะอีกประการหนึ่ง ก็คือ การจัดสรรงบประมาณเพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกิดมีการ ตื่นตัว ปลุกกระแสของการสร้างจิตสำนึกให้แกประชาชนอีกรูปแบบหนึ่ง คือ การให้รางวัล สำหรับการดำเนินงาน การจัดการ และการมีส่วนร่วมในเรื่องการจัดการปัญหาการจราจรที่ได้ผล สำหรับประชาชน นักเรียน นักศึกษา หน่วยงาน องค์กรต่าง ๆ ที่ให้ความร่วมมือและปฏิบัติต่อ การจราจรเพื่อประโยชน์ส่วนรวม โดยต้องทำควบคู่กันไปกับการบังคับใช้มาตรการทางกฎหมาย อย่างเคร่งครัด และต้องให้มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ ทั้งนี้โดยหวังผลเพื่อให้ ประชาชนทุกคนทุกกลุ่มเกิดความรับผิดชอบต่อการแก้ไขปัญหการจราจรร่วมกันอย่างจริงจัง

2. ควรมีการปรับปรุงระเบียบ กฎหมาย และมาตรการที่ใช้อยู่ในปัจจุบันให้มีความ ทันสมัย เพื่อที่จะให้เกิดความเหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไปของการพัฒนาเขตเทศบาล นครเชียงใหม่ พร้อมทั้งการรองรับที่สมดุลกับปริมาณของรถ ควรมีการควบคุมกำหนดเขตพื้นที่ การใช้รถส่วนบุคคล และได้มีข้อเสนอแนะในการติดตามศึกษาไว้ตามแยกไฟเขียวไฟแดง เพื่อจะมี

เวลากำหนดที่ชัดเจนในการเตรียมการเคลื่อนตัวของยานพาหนะ โดยจะทำให้ผู้ขับขี่ ผู้ใช้รถใช้ถนนมีความมั่นใจในความปลอดภัยเพิ่มมากขึ้น เป็นการพัฒนาระบบการจัดการควบคุมป้องกันปัญหาจราจรทางกายภาพได้อีกทางหนึ่งที่จะช่วยลดความแออัด การเร่งรีบ หรือฝ่าฝืนกฎระเบียบของผู้ขับขี่ลงได้

3. หอรัถนควรได้มการพิจรณาดงเรื่องของการนำระบบขนส่งมวลชนมาใช้ เพื่อจะไดับรรเทาในเรื่องของปัญหาการใช้รถส่วนบุคคลที่เพิ่มมากขึ้น สร้างความเป็นระเบียบวินัยในการใช้รถ รวมทั้งการประหยัดพลังงาน ลดความแออัดของรถบนท้องถนน ลดการเกิดอุบัติเหตุ เป็นการอำนวยความสะดวกในการเดินทางของประชาชน เป็นการจัดการด้านปัญหาของพื้นที่จอดรถ ซึ่งปัจจุบันมีไม่พอเพียงต่อจำนวนรถ โดยเฉพาะในย่านธุรกิจ หากเป็นช่วงเทศกาลหรือช่วงเร่งด่วน บางพื้นที่สถานที่จอดรถไม่มี ทำให้ต้องอาศัยบริเวณข้างริมถนนเป็นที่จอด สร้างปัญหาการกีดขวางทางเดินรถอีก ถ้าหากนำระบบขนส่งมวลชนมาใช้ก็จะสามารถใช้บริการเมื่อต้องการเดินทางได้โดยสะดวก

4. หน่วยงานของรัฐ เทศบาล เอกชน ควรรดต้องมีการประสานแผนบูรณาการการทำงาน ทั้งนโยบาย และงบประมาณที่สอดคล้องกันในเรื่องของการพัฒนาต่าง ๆ เนื่องจากเท่าที่ผ่านมา ต่างคนต่างทำตามนโยบายของแต่ละหน่วยงาน จึงทำให้เกิดปัญหาที่เสริมให้การจราจรที่มีอยู่แล้วเพิ่มมากยิ่งขึ้น เช่น การขุดลอกคู การปรับถมถนน หรือการเดินทางไฟฟ้้า โทรศัพท์ในเขตพื้นที่เทศบาลนครเชียงใหม่ เหล่านี้เป็นปัญหาที่ทำให้การจราจรติดขัด ความคล่องตัวลดลง เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้งได้ และทำให้การสัญจรไม่สะดวก ต้องเพิ่มความระมัดระวังมากขึ้น ทุกหน่วยงานควรรดต้องนำแผนงาน /โครงการของแต่ละแห่งมา พิจรณาร่วมกันเพื่อหาทางวางแผนปฏิบัติงานให้อยู่ในระยะเวลาเดียวกัน เพื่อลดความไม่สะดวก ทั้งหลายที่จะเกิดขึ้นกับประชาชนผู้ที่ต้องได้รับผลกระทบ

5. บทบาทของประชาชนที่ต้องการมีส่วนร่วมในการจัดการปัญหา คือ การยอมรับในการดำเนินโครงการต่าง ๆ ด้วยความเข้าใจ และมีส่วนเป็นเจ้าของความคิด การวางแผนมากกว่าการใช้มาตรการสั่งการจากหน่วยงานภาครัฐและท้องถิ่น ควรรนำเอากระบวนการมีส่วนร่วม การประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม และผลกระทบด้านสังคม และสุขภาพมาเป็นเครื่องมือในการที่จะดำเนินการของโครงการใด ๆ ที่สำคัญ การที่ประชาชนได้เป็นผู้มีส่วนร่วมทุกกระบวนการจะทำให้เกิดความร่วมมือในการดำเนินงานให้เกิดผลสำเร็จอย่างยั่งยืนได้

6. ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินการจัดการกับปัญหาจราจรให้เกิดความยั่งยืนไว้เป็นแนวทาง ดังต่อไปนี้คือ

1) แนวทางการสร้างความตระหนักแก่ประชาชนในการร่วมจัดการปัญหาจราจร มีแผนงานงาน ดังนี้ คือ

- 1.1) แผนการพัฒนาองค์ความรู้ และเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติตามกฎหมาย มี 4 โครงการ คือ
 - 1.1.1) โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เรื่องปัญหาจราจรเมืองเชียงใหม่ แก่กลุ่มผู้นำชุมชน / ระดับผู้บริหาร / และเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง ทุกหน่วยงาน
 - 1.1.2) โครงการ จัดเวทีเสวนา ปัญหาจราจร แก่กลุ่มชนชั้นกลางและผู้ประกอบการ
 - 1.1.3) โครงการจัดเวทีเสวนาปัญหาจราจรแก่กลุ่มนักเรียน นักศึกษา / ผู้ปกครอง
 - 1.1.4) โครงการสื่อมวลชนพบประชาชนในการร่วมด้วยช่วยกันแก้ปัญหายาจร
- 1.2) แผนงานการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุทางการจราจร มี 6 โครงการ
 - 1.2.1) โครงการอบรมให้ความรู้ด้านจราจรแก่ผู้ขับขี่รถรับจ้าง
 - 1.2.2) โครงการอบรมให้ความรู้ด้านจราจรแก่กลุ่มประชาชนในชุมชน
 - 1.2.3) โครงการปรับปรุงระบบสัญญาณไฟจราจร (ติดตั้งนาฬิกา)
 - 1.2.4) โครงการปรับปรุงผิวจราจรอย่างมีส่วนร่วม
 - 1.2.5) โครงการประกวดชุมชนดีเด่นด้านการลดอุบัติเหตุทางจราจร
 - 1.2.6) โครงการประกวดโรงเรียน / หน่วยงานที่ให้ความร่วมมือด้านจราจร

2) แนวทางการจัดการ พัฒนาระบบการจราจร มี 1 แผนงาน 2 โครงการ

- 2.1) แผนงานการพัฒนาระบบขนส่งมวลชน
 - 2.1.1) โครงการจัดรถร่วมไฟฟ้า เพื่อลดการแออัดของจำนวนการใช้พาหนะส่วนตัว ประหยัดน้ำมันเชื้อเพลิงที่จะก่อให้เกิดปัญหามลพิษ
 - 2.1.2) โครงการพัฒนาระบบบริการสาธารณะ เพื่อให้สามารถมีรถบริการสาธารณะสำหรับประชาชน ที่มีคุณและประสิทธิภาพ รวมทั้งเป็นการลดการใช้พาหนะส่วนตัวในการเดินทาง ลดความแออัดของการจราจรในเขตเทศบาลนครเชียงใหม่

5.4 ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษารูปแบบการทำงานแบบบูรณาการผสมผสานแนวคิด ทักษะของผู้มีส่วนรับผิดชอบที่มีเจ้าภาพและมีคณะกรรมการทุกฝ่ายทั้งภาครัฐ ห้างถิ่น ประชาชน องค์กร ภาคเอกชนให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมรับผิดชอบ แล้วนำไปวางแผนเพื่อการพัฒนา ปรับปรุง แก้ไขปัญหาการจราจร ของเทศบาล นครเชียงใหม่

2. ควรศึกษาการมีส่วนร่วมของกลุ่มประชาชนผู้มีส่วนได้เสีย หรือผู้ที่ได้รับผลกระทบ ทั้งในทางตรง และทางอ้อมในการร่วมคิดค้นปัญหา / วางแผนและตัดสินใจร่วมแก้ไขปัญหการจราจร เพื่อที่จะให้เกิดการพัฒนาของเมืองน่าอยู่ได้อย่างยั่งยืนต่อไป